

Vinko
Möderndorfer

BRINI Ko boš rodila
te bodo najbrž bolela kolena
in medenica
najbrž boš stokala kot vsaka mati
in v očesu boš imela napeto jadro
kot spomin na morje in neskončnost
kot olje mirno

Ko boš rodila
boš najbrž popolnoma drugačna
ne mislim na razpokane ustnice
na mehko dlesen na razvlečen trebuh
mislim na ribice pečene
ki jih morava nekoč še pojesti
in na belo vino ki ga morava popiti
na jezik ki ga govoriš
na stol na katerem sediš
in na način kako vstaneš
na
to drugačnost mislim
na vse te drobne drugačnosti
ki jih boš rodila
na prijatelje in tvojega sina

prav gotovo

na vse to kar bo zdaj zdaj prišlo
 mislim
 na rojstvo in rojevanje
 (morda mora biti človek včasih grob
 in hudoben in brez srca če hoče roditi)
 zakaj
 grenko grenko
 je biti brez teh starih dobrih
 nenavadnosti

NAGOVARJAM TE

Nagovarjam te
 zato ker sem preslab in prešibak
 da bi te vzel
 da bi za vselej bila moja
 v mesu in krvi in mislih

Nagovarjam te
 (morda zaradi vina popitega)
 da vzameš moje ubogo
 ničevo življenje
 da ga vsrkaš
 da se z njim odžejaš

Nagovarjam te
 kajti
 ni treba da mislim če nočem misliti
 ni treba da hodim če nočem hoditi
 (poglej
 kot hrzajoč konj sem
 moja pleča so mlada in dolgo
 ti bodo lahko služila)

Nagovarjam te
 da me vzameš
 da si mi blizu v molčanju in kriku
 slabosti in hotenju

Nagovarjam te
 blag naj bo tvoj poljub
 krhko kot steklo
 naj me tvoje roke
 vzamejo

POLJUBLJAM TE Poljubljam te na usta
 na kamne tvoje pisane
 ki si jih nabrala na obrežju
 in so zdaj polni barv
 na stik tvojih nog te poljubljam
 na sok breze
 na zrak
 na spomine in na preteklost
 kakšna sreča je to da človek živi
 in da se ima česa spominjati
 na policaja
 ki stoji na križišču
 in je piskal za tabo ko si tekla
 skozi rdečo luč
 te poljubljam
 ker ni vedel da te v neki hiši
 za rosno šipo nek obraz čaka
 s čajem in vinom s kitaro
 in zgodbo iz cenenih romanov
 z življenjsko resnico ki zdaj ne velja več
 z naveličanostjo

Zrak je zdaj suh (najbrž zaradi peči)
 vse zgodbe so se razgubile
 vse besede so izginile
 prazni koti sobe
 naveličano zevajo
 les v kitari poka
 samo policaj je še v dežju
 in pisk
 ko tečeš čez cesto

SOVRAŽIM TE Sovražim te in gnusiš se mi
 morda zato ker govoriš le o službi
 in delu
 in kadar nanese beseda o vinu
 rečeš da imaš rajši žganico
 sovražim te
 sovražim kot sem tu v tem prostoru
 s tabo

sovražim tako kot imam rad vino
in lepe deklice
kot zavese mehke
Sovražim te in gnusiš se mi
zato ker imaš vedno kadar prihitim
k tebi s prvim avtobusom
pripravljeno ležišče in stegna zame
in nikoli ne vprašaš

zakaj

zato ker ne oporekaš nobeni moji želji
izrečeni
ker me ljubiš in me obsipavaš z bomboni
ki jih imam najrajši
ker tvoje roke niso mehke kot žamet
in tvoja koža ni sočna kot list vrtnice
Sovražim te
vedno in povsod te sovražim
še takrat ko lezem nate in ko me vsrkaš
in rečeš (tako od srca)

rada te imam

še takrat te sovražim

ljubezen moja